

— A második jogalap az EK 87. cikk (1) bekezdésének és a közösségi bíróságok bizonyítási teherre vonatkozó ítélkezési gyakorlatának téves alkalmazására hivatkozik, amennyiben a Bizottság a vitatott intézkedést az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak minősítette, továbbá e jogalap a megtámadott ítélet téves indokolását kifogásolja. Különösen, az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy nem a Bizottság, hanem az Olasz Köztársaság és az érdekelt harmadik személyek feladata volt annak bizonyítása, hogy az EK 87. cikk (1) bekezdésében meghatározott tényállási elemek a vállalkozások vagy a tehermentesítésekkel érintett tevékenységi körök bizonyos kategóriái esetében nem teljesültek, ennek alapján pedig arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott határozat sem az EK 87. cikk (1) bekezdését, sem pedig az egyenlő bánásmód alapelvét nem sérti, továbbá nem ellentmondásos és az indokolása sem hiányzik. Az Elsőfokú Bíróság a fellebbező által a keresetlevélben előadott, az EK 87. cikk (1) bekezdésének a hátrányos megkülönböztetés tilalma tekintetében történő megsértésére és az EK 86. cikk (2) bekezdése szerinti kivétel vizsgálata kapcsán a nyilvánvalóan ellentmondásos indokolásra vonatkozó kifogásokat sem bírálta el.

— A harmadik jogalap az eljárási kötelezettségek Bizottság általi teljesítése, továbbá az alapos és pártatlan vizsgálatnak a Bizottságra irányadó alapelve tekintetében a tények és bizonyítékok elferdítésére, valamint téves jogalkalmazásra vonatkozik. Az elsőfokú eljárásban benyújtott okiratokból következik ugyanis, hogy az Elsőfokú Bíróság a tudomására hozott tényeket és az elé terjesztett bizonyítékokat elferdítette, és súlyos jogalkalmazási hibát követett el, amikor nem azt állapította meg, hogy a Bizottság nem tett eleget az eljárási kötelezettségeinek, valamint az EK 87. cikkből és az EK 88. cikkből származó hatásköreinek gyakorlása során öt terhelő alapos, pontos és hátrányos megkülönböztetéstől mentes vizsgálatra irányuló kötelezettségnek.

— A negyedik jogalap szerint a megtámadott ítélet téves jogalkalmazáson alapul, valamint az indokolása elégtelen és ellentmondásos abban a részében, amelyben a vitatott határozat indokolásának hiányát abból a szempontból értékeli, hogy a jogvita tárgyát képező tehermentesítések által a versenyre és a kereskedelemre gyakorolt hatások követelményével összefüggésben milyen jogi jelentősége van a Bizottság augusztus 29-i október 29-i leveleinek. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja az állami támogatások ellenőrzésének a Szerződésben előírt rendszere alapjául szolgáló szabályokra és elvekre tekintettel tévesen és hiányosan van megindokolva, amennyiben az Elsőfokú Bíróság i) arra az eredményre jutott, hogy a vitatott határozat elegendő indokolást tartalmaz ahhoz, hogy lehetővé tegye az olasz hatóságok számára azoknak a vállalkozásoknak a meghatározását, amelyek a vitatott határozat alapján kötelesek visszatéríteni a kapott támogatásokat, továbbá ii) alábecsülte a Bizottság által a 2002. augusztus 29-i és október 29-i levelekben az olasz hatóságok tudomására hozott adatok és kiegészítő adatok jogi jelentőségét, amennyiben azokat olyan cselekményeknek minősítette, amelyek kizárólag a Bizottság és a nemzeti hatóságok közötti jóhiszemű együttműködés keretei közé illeszkedtek.

(¹) A szociális terhek csökkentéséről szóló 30/1997. és 206/1995. sz. törvényekben előírt, a Velence és Chioggia területén letelepedett vállalkozások javát szolgáló támogatási intézkedésekről szóló,

1999. november 25-i 2000/394/EK bizottsági határozat (HL L 150., 50. o.)

Conseil d'État (Franciaország) által 2009. március 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Graphic Procédé kontra Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(C-88/09. sz. ügy)

(2009/C 113/44)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État.

Az alapeljárás felei

Felperes: Graphic Procédé.

Alperes: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Milyen kritériumokat kell figyelembe venni annak meghatározása érdekében, hogy a reprográfiai tevékenység [a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (¹) értelmében] termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősül?

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

2009. március 2-án benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-89/09. sz. ügy)

(2009/C 113/45)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Rozet és E. Traversa meghatalmazottak)

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság — mivel az orvosbiológiai elemző laboratóriumokat működtető, Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée formában működő társaságokban fennálló részesedések, és ily módon a szavazati jogok legfeljebb egynegyedében korlátozta a nem biológusokat megillető részesedések és szavazati jogok mértékét, és megtiltotta számukra, hogy kettőnél több, egy vagy több orvosbiológiai elemző laboratórium közös működtetésére létesített társaság tőkéjéből részesedjenek — nem teljesítette az EK 43. cikkből eredő kötelezettségeit;

— a Francia Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság keresete alátámasztására két — az EK 43. cikk megsértésén alapuló — kifogást terjeszt elő.

Első kifogásával a felperes azt állítja, hogy azáltal, hogy az orvosbiológiai elemző laboratóriumokat működtető, Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée formában működő társaságok törzstőkéjének legfeljebb 25%-ára korlátozta a nem szakmabeli társasági tagok tulajdonában lévő részesedések mértékét, a nemzeti szabályozás indokolatlanul korlátozta a Szerződés által biztosított letelepedési szabadságot. A közegészség védelmének célja — amelyre az alperes igazolásként hivatkozik — ugyanis a jelen ügyben szereplőnél kevésbé korlátozó intézkedésekkel is elérhető. A Bizottság e tekintetben arra hivatkozik, hogy ha igazoltnak is tűnik annak megkövetelése, hogy az orvosbiológiai elemzéseket megfelelő szakmai végzettséggel rendelkező, hozzáértő személyzet végezze, a követett célhoz képest aránytalan ilyen képzettséget elvárni azoktól, akik az orvosbiológiai laboratóriumoknak csupán a tulajdonjogával vagy működtetési jogával rendelkeznek.

Második kifogásával a Bizottság azt az általános tilalmat bírálja, amely szerint a nem szakmabeliek nem részesedhetnek kettőnél több, egy vagy több orvosbiológiai elemző laboratórium közös működtetésére létesített társaság tőkéjében. Az alperes által hivatkozott célok — az ágazatba tartozó szakemberek döntésképeségének és pénzügyi függetlenségének megőrzése, valamint a laboratóriumoknak az ország teljes területén való egyenletes elosztása — nem igazolják e korlátozó nemzeti intézkedéseket.

A Verwaltungsgericht Wiesbaden (Németország) által 2009. március 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hartmut Eifert kontra Land Hessen

(C-93/09. sz. ügy)

(2009/C 113/46)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Az alapeljárás felei

Felperes: Hartmut Eifert

Alperes: Land Hessen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Érvénytelen-e a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek (HL L 209., 1. o.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2007. november 26-i 1437/2007/EK tanácsi rendelettel (HL L

322., 1. o.) beiktatott 42. cikke (1) bekezdésének 8b. pontja és 44a. cikke?

2) Az 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) származó pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalának tekintetében történő alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2008. március 18-i 259/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 76., 28. o.)

a) érvénytelen-e,

b) vagy csak azért érvényes, mert a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. március 15-i 2006/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 105., 54. o.) érvénytelen?

Ha az első és a második kérdésben említett jogszabályok érvényesek:

3) Úgy kell-e értelmezni a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 18. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdését, hogy a nyilvánosságra hozatalra az 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) származó pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalának tekintetében történő alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2008. március 18-i 259/2008/EK bizottsági rendelet alapján csak akkor kerülhet sor, ha lefolytatták az ebben a cikkben előírt eljárást, amely a felügyelő hatóság értesítését helyettesíti?

4) Úgy kell-e értelmezni a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 20. cikkét, hogy a nyilvánosságra hozatalra az 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) származó pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalának tekintetében történő alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2008. március 18-i 259/2008/EK bizottsági rendelet alapján csak akkor kerülhet sor, ha lefolytatták azt az előzetes ellenőrzést, amelyet a nemzeti jog erre az esetre előír?